

جشن میلاد رسول اللہ صلی اللہ علیہ والہ وسلم

تألیف:

إسحاق دبیری رحمة

عنوان کتاب: جشن میلاد رسول الله
تألیف: إسحاق دبیری
موضوع: مناسبت های دینی
نوبت انتشار: اول (دیجیتال)
تاریخ انتشار: دی (جدی) ۱۳۹۴ شمسی، ربیع الأول ۱۴۳۷ هجری
منبع: کتابخانه عقیده www.aqeedeh.com

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.
www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

ایمیل:

سایت های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
فهرست مطالب

۳ مقدمه
۵ آیا لازم است میلاد رسول خدا ﷺ را جشن بگیریم؟
۷ زمان پیدایش جشن میلاد حضرت رسول اکرم ﷺ
۸ حکم و نظر اسلام نسبت به جشن‌های مولودی

مقدمه

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى أما بعد:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۲].

«ای مؤمنان، از خداوند چنانکه سزاوار پروای اوست پروا بردارید و جز در مسلمانی

نمی‌رید.»

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ

مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

رَقِيبًا﴾ [النساء: ۱].

«ای مردم، از آن پروردگارتان پروا بردارید که شما را از یک تن یگانه آفرید و همسرش را از

او خلق کرد و از آن دو مردان و زنان بسیاری پراکند. و از خدایی که به (نام) او از هم دیگر

درخواست می‌کنید، و از (گسستن) رابطه خویشاوندی پروا دارید، بی‌گمان خداوند بر شما

نگهبان است.»

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ

لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ [الأحزاب: ۷۰-۷۱].

«ای مؤمنان، از خداوند پروا بردارید و سخن استوار بگویید. تا کارهایتان را برای شما اصلاح

کند و گناهانتان را برای شما بیامرزد، و هرکس که از خداوند و رسول او اطاعت کند (بداند که)

به کامیابی‌ای بزرگ نایل آمده است.»

این کتاب را درباره جشن تولد حضرت رسول نوشته‌ام تا با خواندن آن، مردم به

حقیقت این بدعت پی ببرند و بدانند که دین خدا کامل است و احتیاج به کم یا زیاد

کردن آن نیست؛ زیرا که صحابه و تابعین و مسلمانان سه قرن اول اسلام خیلی بیشتر و

بهرتر از ما به سوی نیکی‌ها و خوبی‌ها میل داشته‌اند، و هرگز نیکی و سنتی از رسول خدا

را رها نکرده‌اند تا این که ما در این زمان به آن سنت رسیده باشیم. چندی قبل این موضوع را یادداشت کرده بودم تا در فرصتی مناسب به آن بپردازم. اینک می‌کوشم که آن را به صورت کتابی درآورم و در دسترس علاقه مندان قرار دهم. امید است با مطالعه آن و دوری از تعصب کورکورانه، به سوی حقیقت و راستی بازگردیم وهوی و هوس را کنار گذاشته و فقط پیرو قرآن و سنت رسول باشیم، تا در روز قیامت از رستگاران باشیم.

ریاض ربیع الأول ۱۴۲۰ هـ

اسحاق بن عبدالله بن محمد دبیری

آیا لازم است میلاد رسول خدا ﷺ را جشن بگیریم؟

از جمله اصولی که ما باید به آن اعتقاد راسخ داشته باشیم این است که خداوند با بعثت پیامبر ﷺ، دین اسلام را کامل کرد و آن را کامل‌ترین دین‌ها قرار داد و نعمت خود را بر ما تمام نمود؛ در نتیجه بعد از پیامبر ﷺ کم یا زیاد کردن دین، در حیطه اختیار هیچ فردی نیست.

خداوند می‌فرماید: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳].

«امروز دینتان را برای شما کامل کردم و نعمت خویش را بر شما تمام نمودم و اسلام را (به عنوان) دین برای شما پسندیدم».

و رسول اکرم ﷺ می‌فرماید: «تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كَنَهَارِهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي مِنْكُمْ إِلَّا هَالِكٌ»^۱.

«شما را بر بهترین راه ترک کردم، شب آن مانند روز آن واضح و آشکار است، از آن راه منحرف نمی‌شود مگر آن که هلاک و گمراه شود».

پس هر مسلمانی که به دنبال راه نجات است باید که فقط و فقط پیرو آن چه خدا و رسولش آورده‌اند باشد و اجازه ندهد چه خود و چه کسی دیگر (هرکسی که خواهد باشد) چیزی به دین خدا بیفزاید، یا از آن کم کند.

بنابراین، طالب حق و دوستدار سنت پیامبر ﷺ، هیچ کاری انجام نمی‌دهد جز آن که خدا و رسول خدا ﷺ به آن امر فرموده باشند.

و این جاست که علما و دانشمندان اسلامی می‌گویند: «العبادات توقيفية» «واجب شدن عبادت‌ها را خداوند تعیین فرموده است و هیچ انسانی حق دخالت در آن‌ها را ندارد».

۱- أحمد وابن ماجه وغيرهما.

چنانکه باری تعالی می فرماید: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [الشوری: ۱۰].
 «و در هر چیزی که در آن اختلاف پیدا کنید، حکمش به خداوند احاله می گردد».
 و همچنین می فرماید: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ [آل عمران: ۳۱].

«بگو: اگر خدا را دوست می دارید، از من پیروی کنید تا خدا شما را دوست بدارد و گناهان شما را ببامزد».

و رسول الله ﷺ می فرماید: «مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ!».
 «هرکس در دین ما چیزی نو بیاورد که در دین نباشد، آن عمل نزد ما مردود و غیر قابل قبول است».

و می فرماید: «وَأَيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»^۱.

«بپرهیزید از آن چه در دین، جدید و نو آورده شده است؛ زیرا هر نو و جدیدی در دین، بدعت است و هر بدعت، ضلالت و گمراهی است».

و باید دانست که «کل» در حدیث فوق همه چیز و همه کس را در برمی گیرد و شامل انواع بدعت‌ها می شود.

برادر و خواهر مؤمن! اگر آن چه تاکنون در بالا آورده شده، برای تو واضح و روشن است و از روی یقین به آن اعتقاد داری، بدان که هر گفتار و کرداری که جزئی از عبادت‌ها محسوب می شود را باید با ترازوی دین سنجید که آیا این عمل برگرفته از اسلام است، یا تازه وارد دین شده است، آیا از سنت‌های پیامبر ﷺ است، یا از بدعت‌هاست؟

۱- متفق علیه.

۲- متفق علیه.

اکنون با ذکر نمونه، موضوع را روشن می‌کنم.
جشن گرفتن ولادت حضرت رسول اکرم ﷺ، امام و قدوه و قائد و خاتم الأنبياء
و المرسلین و رحمت للعالمین.

زمان پیدایش جشن میلاد حضرت رسول اکرم ﷺ

ابن کثیر در (البدایة والنهاية ۱۷۲/۱۱) می‌گوید که دولت الفاطمیه (العبيدية) - که نسبت آنها به عبیدالله بن میمون القداح یهودی می‌رسد و در مصر از سال ۳۷۵ تا ۵۶۷ هـ.ق) حکم فرمایی می‌کردند جشن‌هایی را روی کار آوردند که از جمله آنها جشن تولد حضرت رسول اکرم ﷺ می‌باشد.

همچنین المقریزی در کتاب (المواعظ والإعتبار ۴۹۰/۱)، و شیخ محمد بخیت المطیعی مفتی مصر در کتاب (أحسن الكلام فيما يتعلق بالسنة والبدعة من الأحكام ص ۴۴ - ۴۵)، و شیخ علی محفوظ در کتاب (الإبداع في مضار الابتداع ص ۲۵۱) و شیخ الإمام أبی حفص تاج الدین الفاکهانی در کتاب: (المورد في عمل المولد) و شیخ عبدالسلام خضر الشقیری در کتاب: (السنن والمبتدعات المتعلقة بالأذکار والصلوات ص ۱۳۸-۱۳۹)، و السید علی فکری در کتاب: (المحاضرات الفکرية ص ۱۲۸)، و العلامه أحمد بن یحیی الونشریسی در کتاب: (المعیار المعرب والجامع عن فتاوی علماء أفريقية والأندلس والمغرب ۹۹/۷-۱۰۱)، و شیخ ابن الحاج در کتاب: (المدخل ۱۱/۲-۱۲)، و شیخ محمد یوسف الصالحی الشامی در کتاب: (سبل الهدی والرشاد في سيرة خير العباد ص ۳۴۹ نقل از الإمام السخاوی) و الإمام الملا علی القاری در کتاب: (المورد الروي في المولد النبوي ص ۲۴)، و شیخ نصیرالدین المبارک الشهیر بابن الطباخ، و شیخ ظهیرالدین جعفر التزمتمتی، نگا(۱/۴۱-۴۲) در کتاب: (سبیل الهدی والرشاد في سير خير العباد)، و ابن

تیمیہ در کتاب: (اقتضاء الصراط المستقیم ص ۲۹۴-۲۹۵) و کتاب: (الفتاویٰ الکبریٰ ۳۱۲/۱)، وابن القیم در کتاب: (الإعلام الموقعین)، و کتاب: (المولد) والإمام الشوکانی در کتاب: (رسالة في المولد)، والشیخ إسماعیل بن محمد الأنصاری المالی در کتاب: (القول الفصل في حکم الاحتفال بمولد خیر الرسل)، و بسیاری افراد دیگر ذکر کرده‌اند که جشن‌های مولودی یک نوع بدعت بشمار می‌رود، و آغاز پیدایش آن، از عهد دولت عبیدیه بوده است.

پس اولین کسانی که این بدعت را گذاشته‌اند، ملحدین عبیدیه فرزندان عبدالله بن سبأ یهودی بوده‌اند، و آنها مُحال است که این کار را به خاطر محبت و دوستی حضرت رسول ﷺ انجام داده باشند.

حکم و نظر اسلام نسبت به جشن‌های مولودی

از آن چه گفته شد نتیجه می‌گیریم که تمام خوبی‌ها در پیروی از رسول اکرم، تا سه قرن پس از او می‌باشد، و هرکس عبادتی انجام دهد که در زمان رسول اکرم ﷺ و عصرهای فضیلت «خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ...»^۱ «بهترین مردمان، مردم قرن من است، سپس مردمی که بعد از قرن من می‌آید، سپس مردمی که بعد از قرن دوم می‌آید (سه قرن پس از پیامبر) مرسوم نباشد». آن عبادت‌ها مردود و غیر قابل قبول است، و گناه آن بر گردن کسی خواهد بود که آن را به دین افزوده باشد و همچنین کسانی که آن را رواج داده و به آن عمل می‌کنند.

پس نتیجه می‌گیریم که:

۱- مولودی و یا جشن تولد حضرت رسول اکرم را نه آن حضرت، و نه خلفای راشدین، و نه هیچ یک از صحابه و یاران، و نه تابعین در عصرهای فضیلت، آن را انجام

۱- متفق علیه.

نداده‌اند تا ما از آنان پیروی کنیم؛ زیرا آنان از ما داناتر، و به سنت پیامبر نزدیک‌تر، و به پیروی از آن بهتر و ارجح بوده‌اند، و اگر در اجرای آن جشن‌ها خیری می‌بود، آنها در گرفتن آن خیر، بر ما پیشی می‌گرفتند.

۲- اولین کسانی که آن جشن‌ها را برپا کرده‌اند زنادقه و ملحدین عبیدیه بوده‌اند.

۳- این اعمال شبیه به جشن‌های مسیحیان است که برای حضرت عیسی عليه السلام می‌گیرند، و ما مسلمانان از تقلید و پیروی کردن از آنان نهی شده‌ایم.

۴- در صورت برگزار کردن جشن‌های مولودی، بر این اعتقاد هستیم که خداوند دین خود را کامل نفرموده - والعیاذ بالله - و این که رسول خدا ﷺ دین را به طور کامل به ما نرسانیده است - والعیاذ بالله - و این که مسلمانان عصرهای فضیلت، موجبات محبت و دوستی نسبت به رسول خدا ﷺ را به ما نرسانیده‌اند.

و این سخنان را جز زندیق و ملحد و بی‌دین کسی دیگر نمی‌گوید.

۵- جشن گرفتن در این شب، دلیل بر محبت و دوستی رسول نیست؛ زیرا بسیاری از کسانی که شب میلاد رسول را جشن می‌گیرند پیروان واقعی آن حضرت نیستند، بلکه افرادی فاسق، فاجر و بی‌دین‌اند که ربا می‌خورند و در ادای نمازها سستی و کاهلی می‌ورزند، به فحشا و بدی‌ها روی می‌آورند و گناهان بسیار انجام می‌دهند.

و دلیل محبت آنحضرت ﷺ چنان است که خداوند می‌فرماید: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ [آل عمران: ۳۱].

«بگو: اگر خدا را دوست می‌دارید، از من پیروی کنید تا خدا شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد».

و چنان است که خود آنحضرت ﷺ می‌فرماید: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى». قَالُوا وَمَنْ يَا أَبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى!.

«همه شما به بهشت وارد خواهید شد مگر کسی که خود امتناع ورزد. گفتند: چه کسی است که از داخل شدن به بهشت امتناع می‌ورزد ای رسول خدا؟! آن حضرت ﷺ فرمودند: کسی که از من اطاعت کند، به بهشت وارد خواهد شد، و هرکس از دستورات من سرپیچی کند، او همان کسی است که خود از وارد شدن به بهشت امتناع ورزیده است.»

بنابراین، محبت و دوست داشتن پیامبر ﷺ، در پیروی کردن از او (در ظاهر و باطن) و سنت صحیح، و دنبال کردن راه اوست، و آن چه از آن خبر داده است از گفتار و کردار و اخلاق و

۶- بسیاری از علما و دانشمندان متأخر، مفسد بزرگی که در این شب (شب تولد رسول اکرم ﷺ) رخ می‌دهد را بیان کرده‌اند؛ مانند: بعضی از اعمال شرک گونه، و غلو و زیاده روی در اشعار، و طلب یاری و کمک از پیامبر کردن، و اختلاط (جمع شدن زن و مرد در یک جا)، واستعمال ترانه و موسیقی، و شراب خواری، و غیر از این مفسده‌ها.

۷- روز تولد رسول اکرم ﷺ همان روز رحلت اوست؛ یعنی روز ۱۲ ربیع الأول؛ چنان که در کتب سیره وارد شده است. پس در این روز، خوشحالی بر ناراحتی هیچ مزیتی ندارد، و اگر ما در اعمال دین حق انتخاب داشتیم، به یقین ناراحتی و سوگواری و گریه و زاری در این روز و شب، اولی بر جشن و شادی بود.

وصلی الله علی عبده ورسوله نبینا محمد وعلی آله وأصحابه وأتباعه بإحسان.